

金奖童话名著精选

TONGHUA MINGZHU JINGXUAN

◎台湾大众书局提供版权

◎内蒙古少年儿童出版社

爱丽丝梦游奇境

金奖童话名著精选

爱丽丝梦游奇境

台湾大众书局提供版权
内蒙古少年儿童出版社

金奖童话名著精选 爱丽丝梦游奇境

胡柏源 改写

台湾大众书局提供版权
内蒙古少年儿童出版社出版
(通辽市霍林河大街 24 号)

责任编辑:陶克图桑 美术设计:吴美慧 钟明宏

大板金源民族印刷厂印刷

内蒙古新华书店发行 各地新华书店经销

开本:890×1240 毫米 1/32 印张:11.25 字数:250 千

2000 年 10 月第一版 2000 年 10 月第一次印刷

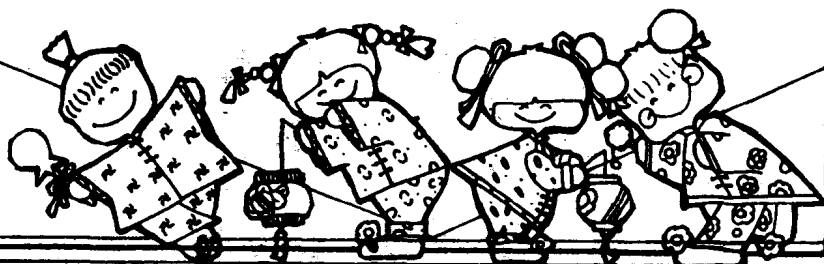
印数:1—3000 册 ISBN7-5312-1268-4/1·292

定价:204.00 元 (全套 17 册 每册:12.00 元)

(本书如发现印装质量问题请直接与承印厂调换)

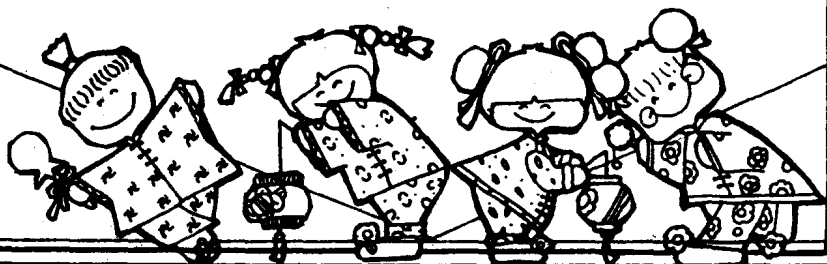
目录

爱丽丝进入兔洞	1
眼泪池	14
伟大的聚会	28
可怜的毕二爷	42
毛毛虫与蘑菇	59
小猪与会笑的猫	70
疯狂的茶会	84
王后的高尔夫球场	102
甲鱼的故事	115
龙虾舞	126
可笑的审判	134
爱丽丝从梦中醒来	147
跳入镜中	160
会说话的花朵	179

目 录

开始镜子里的旅行	199
两兄弟	215
绵羊和店铺	233
邓福漈	254
狮子和麒麟	279
红武士和白武士	297
爱丽丝做了王后	316
这是谁的梦	349

ài lì sī jìn rù tù dòng
爱丽丝进入兔洞

yī gè xià rì de wǔ hòu tiān qì fēi cháng de mēn rè
一个夏日的午后，天气非常的闷热。

ài lì sī hé jiě jie yì qǐ zuò zài hé biān shàng jiě jie zhèng zài kàn
爱丽丝和姐姐一起坐在河边上，姐姐正在看
shū ér tā què wú shì kě zuò jué de fēi cháng wú liáo tā yǐ jīng yǒu
书，而她却无事可做，觉得非常无聊。她已经有
hǎo jǐ cì tōu tōu de kàn guò jiě jie de nà běn shū kě shì nà běn shū yǐ
好几次偷偷地看过姐姐的那本书，可是，那本书一
diǎn yě yǐn bù qǐ tā de xìng qù tā xiǎng
点也引不起她的兴趣，她想：

zhè zhǒng shū méi yǒu tú huà yě méi yǒu duì huà yǒu shén me
“这种书，没有图画，也没有对话，有什么
hǎo kàn de ne
好看的呢？”

zài zhè me mēn rè de tiān qì lǐ zuò zài yīn liáng de hé biān lǐng
在这么闷热的天气里，坐在阴凉的河边，令
rén gǎn jué hūn hūn yù shuì ài lì sī de yǎn pí jiàn jiàn de hé le qǐ
人感觉昏昏欲睡，爱丽丝的眼皮渐渐地合了起
lái hǎo kùn tā dǎ le yī xià hā qiàn rán hòu miǎn qiǎng de zhēng
来。好困！她打了一下呵欠，然后勉强地睁

kāi yǎn jīng wú liáo de zài nà er hú sī luàn xiǎng

开眼睛，无聊地在那儿胡思乱想：

“lái biān gè yě jú huā quān ba bù nà yī diǎn yě bù hǎo wán
来编个野菊花圈吧！不，那一点也不好玩。”

tā quán shēn xiǎn de méi jīng dǎ cǎi de jiù zài liǎng yǎn bàn zhēng
她全身显得没精打采的，就在两眼半睁
bàn bì hū rán kàn jiàn yī zhī dàn hóng sè yǎn jīng de bái tù zǐ cóng tā
半闭，忽然看见一只淡红色眼睛的白兔子，从她
de páng biān pǎo guò qù
的旁边跑过去。

yī zhī yǒu dàn hóng sè yǎn jīng de bái tù zǐ yuán běn shì yǐn bù qǐ
一只只有淡红色眼睛的白兔子，原本是引不起
ài lì sī de hào qí xīn kě shì zhè zhī tù zǐ bù dàn chuān zhe bèi xīn
爱丽丝的好奇心，可是，这只兔子不但穿着背心，
hái huì kāi kǒu shuō huà
还会开口说话：

āi yā wǒ yī dìng huì chí dào

“哎呀！我一定会迟到。”

bái tù zǐ yī biān shuō zhe yī biān cóng bèi xīn de kǒu dai lǐ tāo
白兔子一边说着，一边从背心的口袋里掏
chū biǎo lái kàn shí jiān rán hòu jiā kuài jiǎo bù xiàng qián pǎo qù
出表来看时间，然后加快脚步向前跑去。

zài ài lì sī de jì yì lǐ hǎo xiàng cóng lái méi yǒu jiàn guò chuān
在爱丽丝的记忆里，好像从来没有见过穿
zhe bèi xīn huì kàn biǎo yòu huì shuō huà de tù zǐ tā jué de hào qí
着背心，会看表、又会说话的兔子，她觉得好奇
guài ya tā xīn lǐ nà mèn de xiǎng
怪呀！她心里纳闷地想：

tā pǎo de nà me jí dào dǐ yào zuò shén me ne

“它跑得那么急，到底要做什么呢？”

yú shì tā hào qí de zhàn qǐ lái xiǎng qù tàn gè jiū jìng jiù jìn
于是，她好奇地站起来，想去探个究竟，就紧

gēn zài nà zhī tù zǐ de hòu miàn wǎng qián zǒu zǒu guò le yī piàn tián
跟在那只兔子的后面往前走。走过了一片田
dì tā kàn dào tù zǐ zuān jìn lí ba dǐ xià de dà dòng lǐ qù ài lì sī
地，她看到兔子钻进篱笆底下的大洞里去，爱丽丝
yě háo bù yóu yù de lì kè gēn zhe zuān jìn qù
也毫不犹豫地立刻跟着钻进去。

nà gè dòng kǔ qǐ xiān shì bǐ zhí de xiàng qián hòu lái tū rán biàn
那个洞窟，起先是笔直的向前，后来突然变
chéng le fēi cháng dǒu qiǎo de xià pō ài lì sī xiǎng tíng xià jiǎo bù lái
成了非常陡峭的下坡，爱丽丝想停下脚步来，
dàn shì yǐ jīng lái bu jí tā shùn zhe xié pō zhí wǎng xià huá luò hǎo
但是已经来不及。她顺着斜坡直往下滑落，好
xiàng luò jìn le yī kǒu shēn bù jiàn dǐ de jǐng lǐ
像落进了一口深不见底的井里。

zhè shí ài lì sī xīn lǐ yòu dān xīn yòu hài pà tā xiǎng zhè kǒu
这时，爱丽丝心里又担心又害怕，她想这口
jǐng yī dìng shì shēn de méi yǒu dǐ yīn wèi tā gǎn dào zì jǐ yǐ jīng luò
井一定是深得没有底，因为她感到自己已经落
xià hěn jiǔ le dàn què hái méi pèng dào dǐ ài lì sī bù zì jué de shuō
下很久了，但却还没碰到底。爱丽丝不自觉地
qǐ huà lái
起话来：

wǒ lái kàn kan sì zhōu huò xǔ néng kàn dào shén me dōng xī
“我来看看四周，或许能看到什么东西
ne
呢！”

tā shuō zhuó biàn xiān kàn xià miàn xiǎng kàn kan zì jǐ dào dǐ yào
她说便先看下面，想看看自己到底要
diào dào nǎ lǐ qù kě shì dǐ xià shì yī piàn qī hēi shén me yě kàn bù
掉到哪里去，可是底下是一片漆黑，什么也看不
jiàn yú shì tā zài zhuǎn tóu kàn kan jǐng bì de sì zhōu zhè cì tā
见。于是，她再转头看看井壁的四周，这次她
kàn dào le yǒu guì zi shū jià hái yǒu guà zài dīng zǐ shàng de dì tú hé
看到了有柜子、书架，还有挂在钉子上的地图和

xiāng kuàng de tú huà

镶 框 的 图 画。

tā shùn shǒu zài guì zi shàng miàn zhuā le yí ge xiǎo bō lí píng
她 顺 手 在 柜 子 上 面 抓 了 一 个 小 玻 璃 瓶，
píng zi shàng xiě zhe jú zi guǒ jiàng kě shì tā kàn yí kàn píng zi lǐ
瓶 子 上 写 着 “橘 子 果 酱”，可 是 她 看 一 看 瓶 子 里
miàn què shén me yě méi yǒu shì kōng de tā hǎo shī wàng dàn shì
面，却 什 么 也 没 有，是 空 的，她 好 失 望。但 是
tā bù gǎn rēng diào píng zi yīn wèi tā xiǎng píng zi rēng xià qù yǐ hòu
她 不 敢 扔 掉 瓶 子，因 为 她 想 瓶 子 扔 下 去 以 后，
shuō bù dìng huì dǎ dào bié rén suǒ yǐ tā ná zhe píng zi zhí dào luò jīng
说 不 定 会 打 到 别 人，所 以 她 拿 着 瓶 子，直 到 落 经
dì èr gè guì zi de shí hòu tā cái lián máng de bǎ píng zi fàng dào dì èr
第 二 个 柜 子 的 时 候，她 才 连 忙 地 把 瓶 子 放 到 第 二
gè guì zi shàng qù
个 柜 子 上 去。

ài lì sī dé yì de xiāng zhe

爱 丽 丝 得 意 地 想 着：

zhè cì wǒ diē le zhè yàng cháng de yí duàn jù lí yǐ hòu zài jiā
“这 次 我 跌 了 这 样 长 的 一 段 距 离，以 后 在 家
lǐ ruò shì cóng tī zi shàng diē xià qù wǒ zài yě bù huì kū le jiā lǐ de
里 若 是 从 梯 子 上 跌 下 去，我 再 也 不 会 哭 了，家 里 的
rén yī dìng huì shuō wǒ hǎo yǒng gǎn ne heng jiù suàn cóng wū dǐng
人 一 定 会 说 我 好 勇 敢 呢。哼！就 算 从 屋 顶
shàng diē xià lái wǒ yě bù zài dàn g yī huì shì
上 跌 下 来，我 也 不 再 当 一 回 事。”

ài lì sī réng jì xù wǎng xià diào tā jué de hǎo fán biàn bù zì
爱 丽 丝 仍 继 续 往 下 掉，她 觉 得 好 烦，便 不 自
jué de rǎng zhe
觉 地 嚷 着：

wǒ zěn me luò bù dào dǐ ne bù zhī dào yī jīng luò xià jǐ lǐ lù
“我 怎 么 落 不 到 底 呢？不 知 道 已 经 落 下 几 里 路
le yě xǔ dōu kuài luò dào dì qiú de zhōng xīn le ba
了，也 许 都 快 落 到 地 球 的 中 心 了 吧！”

yī tí dào dì qiú zhōng xīn dào yīn qǐ tā de xìng qù le tā
一提到地球中心，倒引起她的兴趣了，她
xiǎng

想：

cóng dì miàn dào dì xīn yǒu sì qiān gōng lǐ de shēn dù wǒ
“从地面到地心，有四千公里的深度，我
xiǎng shì bù huì cuò de dàn shì wǒ xiàn zài de wěi dù shì duō shǎo ne

想是不会错的。但是，我现在的纬度是多少呢？
jīng dù yòu shì duō shǎo ne

经度又是多少呢？”

qí shí ài lì sī gēn běn jiù bù dǒng de shén me shì jīng wěi dù tā
其实，爱丽丝根本就不懂得什么是经纬度，她
zhǐ shì cóng lǎo shī nà lǐ tīng guò jīng wěi dù zhè gè míng cí biàn suí kǒu
只是从老师那里听过经纬度这个名词，便随口
shuō chū lái ér yǐ tā hái zì yǐ wéi hěn yǒu cháng shì lì

说出来而已，她还自以为很有常识哩！

guò le yī huì ér tā yòu zì yán zì yǔ de shuō

过了一会儿，她又自言自语地说：

shuō bù dìng wǒ néng chuān guò dì xīn diào dào dì qiú de líng yī
“说不定我能穿过地心，掉到地球的另一
biān kàn jiàn nà biān de rén dào zhàn zhe ā nà yī dìng fēi cháng yǒu
边，看见那边的人倒站着，啊，那一定非常有
qù nà lǐ jiào dào zhū shì jiè ba

趣，那里叫‘倒猪世界’吧！”

shuō wán hòu tā bù zì jué de shēn le shēn shé tou xìng kǔ méi
说完后，她不自觉地伸了伸舌头，幸亏没
rén tīng jiàn yīn wèi tā zhī dào zì jǐ shuō de dào zhū shì jiè bù tài
人听见，因为她知道自己说的“倒猪世界”不太
duì kě shì tā de kè běn zhōng jiǎng guò de dào zú shì jiè xiàn zài
对，可是，她的课本中讲过的“倒足世界”，现在
yòu jì bù qǐ lái

又记不起来。

dàn shì wǒ yī dìng yào zhī dào dì qiú de nà yī biān shì shén me

“但是，我一定要知道地球的那一边是什么

guó jiā shì yīng guó fǎ guó hái shì xī bān yá ne
国家？是英国、法国，还是西班牙呢？”

tā yī biān shuō zhe yī biān xiǎng zhe fǎng fú zì jǐ yǐ jīng kàn dào
她一边说着，一边想着，仿佛自己已经看到
le nà gè shì jiè de rén bìng xiàng tā men wèn hǎo kě shì tā yī biān
了那个世界的人，并向他们问好。可是，她一边
wǎng xià diào yī biān yòu yào gēn rén qǐng ān wèn hǎo zhè bù shì zì tǎo
往下掉，一边又要跟人请安问好，这不是自讨
kǔ chī ma dāng rán tā shì wú fǎ xiàng tā men qǐng ān de
苦吃吗？当然，她是无法向他们请安的。

ài lì sī zài bàn kōng zhōng yòu xiǎng zhe
爱丽丝在半空中又想着：

dào le tā men de guó jiā lián guó míng dōu bù zhī dào tā men
“到了他们的国家，连国名都不知道，他们
yī dìng huì bǎ wǒ dāng chéng shā guā hái shì bù wèn ān de hǎo bù
一定会把我当成傻瓜，还是不问安的好……不
guò shuō bu dìng tā men huì zài qiáng bì shàng huò zhù zì shàng xiě zhe
过，说不定他们会在墙壁上或柱子上写着，
zhè shì fǎ guó huò xī bān yá ne zhǐ yào wǒ duō liú yì yī dìng huì kàn
这是法国或西班牙呢！只要我多留意，一定会看
dào de xiǎng dào zhè lǐ tā jiù bù zài dān xīn huì bèi dāng chéng shā
到的。”想到这里，她就不再担心会被当成傻
guā le
瓜了。

ài lì sī réng jiù bù tíng de zài wǎng xià diào luò zhè shí tā yǐ jīng
爱丽丝仍旧不停地在往下掉落，这时她已经
yǒu diǎn hūn mí le tā xiǎng qǐ le tā xīn ài de māo dài nà bù
有点昏迷了，她想起了她心爱的猫——黛娜，不
jīn bàn xǐng bàn mí hú de zì yǔ zhe
禁半醒半迷糊地自语着：

dài nà wǒ de bǎo bèi wǒ xiàn zài hǎo xiǎng gēn nǐ zài yī qǐ ne
“黛娜，我的宝贝，我现在好想跟你在一起呢！
dài nà
黛娜……”

yī huì ér ài lì sī jué de zì jǐ hǎo xiàng shuì zháo le mèng
一会儿，爱丽丝觉得自己好像睡着了，梦
lǐ tā zhèng hé dài nà zài shù yīn xià sàn bù hū rán pēng
里她正和黛娜在树荫下散步……忽然，“砰！”
de yī shēng ài lì sī de shēn zi diào luò zài yī dà duī shù zhī hé gān
的一声，爱丽丝的身子掉落在一大堆树枝和干
yè zi shàng yú shì tā cóng hé dài nà sàn bù de mèng zhōng qīng xǐng
叶子上，于是她从和黛娜散步的梦中清醒
guò lái
过来。

ài lì sī diào luò dào jǐng dǐ le dàn tā yī diǎn yě bù jué de bèi
爱丽丝掉落到井底了，但她一点也不觉得被
shuāi tòng ér lì kè zhàn le qǐ lái yǎng qǐ tóu wǎng shàng kàn zhǐ
摔痛，而立刻站了起来，仰起头往上看，只
jiàn yī piàn qī hēi bù guò hái hǎo chéng xiàn zài tā qián miàn de shì yī
见一片漆黑，不过还好，呈现在她前面的是一
tiáo cháng cháng de zǒu dào
条长长的走道。

hū rán tā yòu kàn jiàn nà zhī chuān zhe bèi xīn de bái tù zì zài qián
忽然，她又看见那只穿着背心的白兔子在前
mian de zhuǎn jiǎo chù shuō
面的转角处说：

guāi guāi wǒ zhēn de shì bù xíng le lái de tài wǎn le
“乖乖！我真的是不行了，来得太晚了！”

ài lì sī hěn kuài de zhuī shàng qù dàn shì yī zhuǎn wān bái tù
爱丽丝很快地追上去，但是一转弯，白兔
zi què bù jiàn le ài lì sī zhè cái fā jué zì jǐ zhèng zǒu jìn yī jiǎn xiá
子却不见了。爱丽丝这才发觉自己正走进一间狭
cháng de tīng táng shàng
长的厅堂上。

tīng táng de liǎng biān dōu shì mén ài lì sī zǒu guò qù xiǎng dǎ kāi
厅堂的两边都是门，爱丽丝走过去想打开
qí zhōng de yī shàn mén dàn shì mén suǒ zhe dǎ bù kāi tā zài shì shì qí
其中的一扇门，但是门锁着打不开，她再试试其

tā de mén hái shì dǎ bù kāi tā kū sàng zhe liǎn zǒu huí yuán chù
他的门，还是打不开。她哭丧着脸走回原处，
xiǎng zhe zì jǐ yě xǔ huì yǒng yuǎn bèi guān zài zhè lǐ ne

想着，自己也许会永远被关在这里呢！

tā tái tóu zài kàn kan tīng táng de sì zhōu hū rán fā xiàn le yī
她抬头再看看厅堂的四周，忽然发现了一
zhāng sān zhī jiǎo de bō li zhuō zi zhuō zi shàng miàn yǒu yī bǎ xiǎo

张三只脚的玻璃桌子，桌子上面，有一把小
xiǎo de jīn yào shì shì zhe xiǎng dǎ kāi mén kě shì yùn qì zhēn huài
小的金钥匙，试着想打开门，可是运气真坏，
mén suǒ bù shì tài dà jiù shì tài xiǎo shì de tā tóu hūn yǎn huā què shì
门锁不是太大，就是太小，试得她头昏眼花，却是
yī shàn mén yě dǎ bù kāi

一扇门也打不开。

tā bù sǐ xīn yòu chóng xīn shì le yī biàn hái shì méi fǎ zi dǎ
她不死心，又重新试了一遍，还是没法子打
kāi dāng tā xiǎng zài shì yī cì de shí hou hū rán tā fā jué zài yī shàn
开，当她想再试一次的时候，忽然她发觉在一扇
mén de páng biān yǒu yī miàn xiǎo xiǎo de bù lián tā gǎn máng guò qù
门的旁边有一面小小的布帘。她赶忙过去
shēn shǒu lā kāi bù lián lián zi hòu miàn chū xiàn le yī shàn yī chǐ duō
伸手拉开布帘，帘子后面出现了一扇一尺多
gāo de xiǎo mén tā jiù jiāng jīn yào shì chā rù suǒ kǒng wā yào shì
高的小门，她就将金钥匙插入锁孔，哇！钥匙
bù dà bù xiǎo zhèng hé shì

不大不小正合适。

ài lì sī dǎ kāi xiǎo mén kàn jìn qù lǐ miàn yǒu tiáo xiàng lǎo shǔ
爱丽丝打开小门看进去，里面有条像老鼠
dòng kǒu yī yàng dà xiǎo de dào zhí tōng dào lìng yī biān de yī gè měi
洞口一样大小的道，直通到另一边的一个美
lì xiǎo huā yuán lǐ yā tā zhēn xiǎng dào nà gè xiǎo huā yuán lǐ
丽小花园里。呀！她真想到那个小花园里
kàn kan kě shì nà tōng dào tài xiǎo le xiǎo de lián tā de tóu dōu zuān
看看，可是那通道太小了，小得连她的头都钻

bù jìn qù ài lì sī wàng zhe xiǎo mén shī wàng de xiǎng zhe
不进去。爱丽丝望着小门失望地想着：

āi rú guǒ wǒ de shēn tǐ néng xiàng wàng yuǎn jìng yī yàng
“唉！如果我的身体能像望远镜一样，
zì yóu de shēn suō gāi duō hǎo
自由地伸缩，该多好！”

ài lì sī zài xiǎo mén biān kuī shì zhe shí zài wú fǎ kě xiǎng zǒu
爱丽丝在小门边窥视着，实在无法可想，走
dào nà me xiǎo gēn běn jìn bu qù tā shī wàng de zhàn qǐ lái zài tīng
道那么小，根本进不去。她失望地站起来，在厅
táng nèi zǒu lái zǒu qù tā xiǎng qǐ le lǎo shī jiǎng guò de tóng huà gù
堂内走来走去。她想起了老师讲过的童话故事
shì zhōng yǒu zhǒng dōng xī chī le yǐ hòu shēn tǐ huì suō xiǎo yú shì tā
事中，有种东西吃了以后身体会缩小，于是她
bù jīn xiǎng shì zhe zhǎo zhao kàn fǎn zhèng yǐ jīng wú fǎ kě xiǎng hé
不禁想试着找找看。反正已经无法可想，何
bù pèng peng yùn qì shuō bù dìng huì yǒu hǎo yùn qì ne
不碰碰运气？说不定会有好运气呢！

yú shì tā yòu zǐ xì de chá kàn tīng táng de sì zhōu guǒ rán zài
于是，她又仔细地查看厅堂的四周围，果然在
qiáng jiǎo de dì fāng kàn dào yī ge píng zi tā jué de hǎo qí guài bù
墙脚的地方看到一个瓶子，她觉得好奇怪，不
jīn zì yán zì yǔ de shuō
禁自言自语地说：

zhè ge píng zi wǒ gāng cái zěn me méi zhù yì dào ne
“这个瓶子，我刚才怎么没注意到呢？”
tā ná qǐ píng zi zhī jiàn píng zi shàng miàn tiē zhe yī zhāng zhǐ
她拿起瓶子，只见瓶子上面贴着一张纸
tiáo qīng qīng chǔ chǔ de xiě zhe qīng hē wǒ sān gè zì
条，清清楚楚地写着“请喝我”三个字。

rú guǒ shì bié de xiǎo hái zi kàn dào qīng hē wǒ sān gè zì yě
如果是别的小孩子，看到“请喝我”三个字，也
xǔ zǎo jiù jí jí de dǎ kāi píng gāi hē xià qù le dàn shì ài lì sī jì cōng
许早就急急地打开瓶盖喝下去了，但是爱丽丝既聪

míng yòu xiǎo xīn tā shuō

明又小心，她说：

bù wǒ yīng gāi xiān kàn kan píng zi shàng yǒu méi yǒu xiě zhe
“不，我应该先看看瓶子上，有没有写着
dú yào de zì cái xíng

‘毒药’的字才行。”

tā zhī dào xiě zhe dú yào liǎng gè zì de píng zi lǐ miàn de
她知道写着“毒药”两个字的瓶子，里面的
dōng xī shì bù néng chī de fǒu zé huì yǒu shēng mìng de wēi xiǎn

东西是不能吃的，否则会有生命的危险。

kàn qīng chu píng shàng méi yǒu dú yào de zì yàng ài lì sī zhè
看清楚瓶上没有“毒药”的字样，爱丽丝这
cái dà dǎn de jiāng píng zhōng de yè tǐ hē xià qù ǎng wèi dào bù
才大胆地将瓶中的液体喝下去。嗯！味道不
cuò yǒu diǎn xiàng dàn gāo yòu yǒu diǎn xiàng sū táng yǒu xiē xiàng
错，有点像蛋糕，又有点像酥糖；有些像
fēng lí yòu yǒu xiē xiàng niú rǔ tā yī kǒu jiù bǎ zhěng píng dōu hē
凤梨，又有些像牛乳，她一口就把整瓶都喝
guāng le

光了。

wǒ jué de tǐ nèi yǒu xiē qí guài yě xǔ wǒ de shēn tǐ kě yǐ xiàng
“我觉得体内有些奇怪，也许我的身体可以像
wàng yuǎn jìng yī yàng zì yóu de shēn suō le tā zì yán zì yǔ de
望远镜一样，自由地伸缩了！”她自言自语地
shuō
说。

guǒ rán tā de yuàn wàng shí xiàn le tā de shēn tǐ kāi shǐ suō
果然，她的愿望实现了，她的身体开始缩
xiǎo xiàn zài yǐ jīng suō dào bù dào yī chǐ gāo le tā xiǎng dào zì jǐ
小，现在已经缩到不到一尺高了，她想到自己
mǎ shàng jiù kě yǐ zǒu jìn xiǎo mén jīng guò zǒu dào huā yuán qù
马上就可以走进小门经过走道到花园去，
bù jué gāo xìng le qǐ lái dàn shì hū rán tā yòu hài pà le qǐ lái
不觉高兴了起来。但是忽然，她又害怕了起来，

tā xiǎng zài duō děng yī huì ér kàn kan zì jǐ shì bù shì hái jì xù suō
她想再多等一会儿，看看自己是不是还继续缩
xiǎo
小。

wàn yī wǒ jì xù bù tíng de suō xiǎo yī zhí suō dào méi yǒu le
“万一我继续不停地缩小，一直缩到没有了，
nà kě zěn me bàn xiǎng dào zhè lǐ ài lì sī gèng jiā hài pà kě shì
那可怎么办？”想到这里，爱丽丝更加害怕，可是
què xiǎng bu chū yī ge tíng zhǐ suō xiǎo de fāng fǎ lái
却想不出一个停止缩小的方法来。

dēng le hǎo jiǔ ài lì sī fā xiàn zì jǐ de shēn tǐ bù zài suō xiǎo
等了好久，爱丽丝发现自己的身体不再缩小
le tā hǎo gāo xìng jiù lì kè pǎo dào xiǎo mén biān děng tā shēn
了，她好高兴，就立刻跑到小门边。等她伸
shǒu yào kāi mén shí cái xiǎng dào gāng cái wèi le zhǎo píng zi ér shùn
手要开门时，才想到刚才为了找瓶子，而顺
shǒu jiāng jīn yào shì qǔ xià lái fàng dào bō li zhuō shàng qù le
手将金钥匙取下来，放到玻璃桌上去了。

tā zài zǒu huí zhuō zi páng xiǎng yào ná jīn yào shì kě shì xiàn zài
她再走回桌子旁，想要拿金钥匙，可是现在
tā de shēn tǐ yǐ jīng biàn gòu bu dào zhuō miàn le tā wàng zhe bō
她的身体已经变，够不到桌面了。她望着玻
li zhuō zi kàn jiàn nà bǎ jīn yào shì duān duān zhèng zhèng de fàng zài
璃桌子，看见那把金钥匙端端正正地放在
zhuō miàn shàng kě shì què wàng de jiàn ná bu dào tā shì zhe yóu zhuō
桌面上，可是却望得见拿不到。她试着由桌
jiǎo pān shàng qù dàn shì bō li tài guāng huá le tā yòng jìn le lì qì
脚攀上去，但是玻璃太光滑了，她用尽了力气
hái shì pá bu shàng qù
还是爬不上去。

kě lián de ài lì sī shī wàng de zuò zài dì shàng kū le qǐ lái tā
可怜的爱丽丝，失望地坐在地上哭了起来，她
kū de hǎo shāng xīn kū de xiàng gè lèi rén ér shì de dāng tā kū le yī
哭得好伤心，哭得像个泪人儿似的，当她哭了一

zhèn zi yǐ hòu xīn xiǎng kū yòu bù néng jiě jué wèn tí yú shì jiù bù
阵子以后，心想，哭又不能解决问题，于是就不
zài kū le
再哭了。

tā cā gān yǎn lèi rán hòu zhàn qǐ lái dōng zhāng xī wàng de xī
她擦干眼泪，然后站起来东张西望的，希
wàng néng fā xiàn hǎo bàn fǎ lái hū rán tā kàn jiàn zhuō jiǎo xià yǒu yī
望能发现好办法来。忽然她看见桌脚下有一
gè xiǎo bō li hé zi lǐ miàn zhuāng le yī kuài xiǎo dàn gāo xiǎo dàn
个小玻璃盒子，里面装了一块小蛋糕，小蛋
gāo shàng xiě zhe hěn hǎo kàn de zì qīng chī wǒ shì yòng pú táo gān
糕上写着很好看的字“请吃我”，是用葡萄干
pái chéng de
排成的。

ài lì sī gāo xìng de shuō

爱丽丝高兴地说：

hǎo ba jiù ràng wǒ bǎ tā chī diào jiǎ rú chī le yǐ hòu huì biàn
“好吧！就让我把它吃掉，假如吃了以后会变
dà nà me wǒ jiù néng ná dào jīn yào shì le jiǎ rú chī le yǐ hòu huì
大，那么，我就能拿到金钥匙了；假如吃了以后会
suō xiǎo wǒ jiù néng cóng mén fèng lǐ zuān jìn qù bù guǎn chī le yǐ
缩小，我就能从门缝里钻进去。不管吃了以
hòu huì biàn dà huò suō xiǎo fǎn zhèng chī le tā jiù kě yǐ jìn dào xiǎo
后会变大或缩小，反正吃了它就可以进到小
mén lǐ miàn qù le

门里面去了。”

tā chī le yī kǒu xiǎo dàn gāo yī miàn zháo jí de duì zì jǐ shuō

她吃了一口小蛋糕，一面着急地对自己说：

wǒ dào dǐ huì biàn dà hái shì suō xiǎo ne

“我到底会变大，还是缩小呢？”

tā bǎ shǒu fàng zài tóu shàng xiǎng mō mō kàn zì jǐ shì wǎng

她把手放在头上，想摸摸看自己是往
shàng biàn dà hái shì wǎng xià suō xiǎo le dàn shì què yī diǎn biàn huà
上变大，还是往下缩小了，但是却一点变化